

Život Cirkvi

Ročník 18

4/2011

Benedikt XVI. ukončil Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Komentár Jozefa Kováčika: Svätí, nie iba Cyril a Metod

Keď sa predstaviteľ komunistickej vlády snažil pri výročnej púti na Velehrade roku 1985 hovoriť o Cyrilovi a Metodovi, dav ho vždy doplnil pokrikom „svätý“. Cyrilometodská tradícia bola pre súdruhov nočnou morou. A keď videli, že sa nedá zlikvidovať, hovorili o nej ako o politickej misii. Ani ich však po skúsenostiach, ktoré mali, nenapadlo nazývať fakt misie svätých Cyrila a Metoda na našom území a jej ďalší význam nazývať „mýtom“. Na to sme sa museli v dejinách posunúť ďalej a dočkať sa manipulácie zo strany dobre situovaného vydavateľstva ovládajúceho značnú časť slovenského mediálneho trhu. Tí pred niekoľkými týždňami dokonca ovládli aj takmer celý trh s detskými časopismi, ktoré vydavateľstvo skúpilo- citujem „ako dobrú investíciu, nakoľko ide o návykovú skupinu.“

Dovoľte mi teda zacitovať: „Ich mená vypadli z našej pamäti až do konca 19. storočia, keď národovci pragmaticky vytvárali legendu za legendou. Cyrilometodský mýtus sa napokon dostal až do našej ústavy, ktorú, paradoxne, posväcovali bývalí horliví komunisti“.

Nuž tak, legenda a mýtus. Na Velehrade mali katolíci silu zakričať to posvätné „svätí“. Bolo by zlé, ak by sme sa zmierili s tým, že do verejnej mienky je programovo zasievané niečo, čo sa ako stokrát opakované klamstvo stane pre mnohých pravdou. Politická misia? S krížom a Svätým Písmom v ruke? Ak prvé texty preložené do našej reči bolo práve Sväté Písmo a liturgické texty? Zabudnutý mýtus? A čo doklady o liturgickej úcte voči svätým vierozvestcom na našom území počas storočí? Tejto téme sa venoval aj kardinál Tomko pri svojej návšteve v júly uplynulého roku v Terchovej:

„My sme sa kultúrne zrodili prijatím Božieho Slova a krstu. Na samom začiatku nášho kultúrneho jestvovania my nemáme ani rozprávanie o vlčici, ktorá nadávala Romula a Réma, ako je to u Rimánov, ani správy o ľudských obetách u Aztékov, ani mytologické historiky iných národov; my tu nachádzame slovo o Božom Slove! Tak hlboko zasahuje evanjelium do našej histórie a kultúry.“

Sv. Cyril a Metod doniesli našim predkom aj vyššiu civilizáciu a kultúru ducha. Starí Slovania mali povest ľudí tvrdých, málo vzdelaných. Podľa kronikára mali, podobne ako iné také národy, pohanské chovanie: boli ukrutní, nemilosrdní a neľudskí najmä v trestaní, vierolomní a nemravní. Grécka kultúra bola oveľa vyššia a byzantské zákony už boli hodne ovplyvnené kresťanským duchom. Viera, ktorú nám solúnski bratia priniesli, pomohla našim otcom odkryť to, čo mali hodnotné v povahe, zošľachtiť ich charakter, očistiť a povzniesť kladné a pekné vlastnosti a pridať ešte nové hodnoty,“ zdôraznil kardinál.

Putovníe relikvie svätého Cyrila po našich dieťaťoch je výbornou príležitosťou oboznámiť sa so skutočným obrázom vierozvestcov. Svätých Cyrila a Metoda, nielen najkých politických vyslancov

Cyrila a Metoda, ako by to mnohí radi videli a šírili. Kto nemá v úcte svoju minulosť, nezaslúži si budúcnosť.

Zrieknutie sa viery, alebo jej strata totiž nevytvára neverectvo, ale naopak sklon k poverám. Dráma neveriaceho človeka dnešnej doby teda nie je v tom, žeby „neveril v nič“, ale v tom, že „verí všetkému“.

Opúšťa „rozprávky pre deti“ rozprávanie Biblie o stvorení sveta, ale bez problémov verí rozprávke o „prvotnej polievke“, z ktorej mali vzniknúť náhodným vývinom osobnosti ako Leonardo da Vinci, či Albert Einstein. Prestali počúvať kňazov, aby sa stali otrokmi hlásateľov falošnej tolerancie a bezbrehých práv na všetko. Neveria viac na večný život v raji, ale utápajú sa myšlienkou na raj pozemský. S posmechom sa vyjadrujú o „katolíckych poverách“, no pri tom sa nechávajú zotročiť rôznym guru, mágom a šarlatánom. Tento „sektor“ je dnes už tretím najvýnosnejším obchodom. Nasleduje hneď po pornografii a drogách. A tak éra, ktorú začínajú nazývať „post-kresťanská“, sa vlastne stáva érou „pred-kresťanskou“.

Bez dejín sa umiera. Tak, ako Starý Zákon nebol Novým zničený, ale naplnený.

Jeden mladý novinár vraj raz navštívil jednu zo starých knižníc, kde ho sprevádzal kňaz. Novinár ukázal so znakom opovrhnutia na staré spisy teológie, spirituality, apologetiky a iné. „To je ale cintorín!“ povedal na koniec. „Nie cintorín, ale korene, nie hroby, ale strava, z ktorej sa dá i dnes čerpať!“ odpovedal mu na jeho poznámku staručký kňaz.

Skutočný realista je ten, ktorý dokáže v úplnosti prijať Tradíciu vo svetle dneška.“

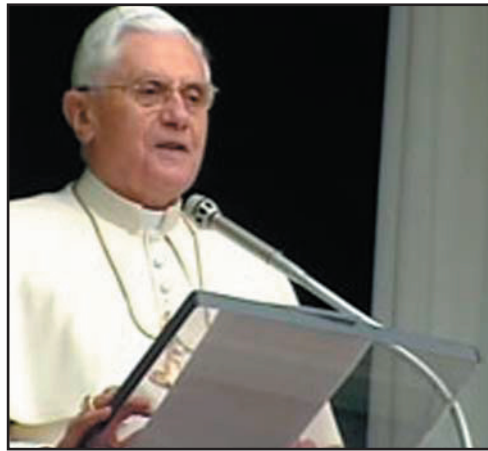
RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (23. januára, RV) – V nedeľu napoludnie Námestie sv. Petra vo Vatikáne ožilo prítomnosťou veriacich, ktorí sa tu zišli v hojnom počte. Pápež vo svojom príhovore venoval pozornosť aktuálnej udalosti prebiehajúceho Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov.

„Drahí bratia a sestry, v týchto dňoch, od 18. do 25. januára, sa koná Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Tento rok je jeho témou úryvok z knihy Skutkov apoštolov, ktorý niekoľkými slovami zahŕňa život prvého kresťanského spoločenstva v Jeruzaleme: „Výtrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách“ (Sk 2, 42). Je veľmi príznačné, že táto téma bola navrhnutá cirkvami a cirkevnými spoločenstvami v Jeruzaleme, zjednotenými v ekumenickom duchu. Vieme, akým skúškam musia čeliť bratia a sestry zo Svätej zeme a z Blízkeho východu. Ich služba je o to cennejšia, že je zhodnotená svedectvom, ktoré v niektorých prípadoch dospelo až k obeti života. A tak, zatiaľ čo s radosťou prijímame podnety k reflexii, ktoré ponúkli komunity žijúce v Jeruzaleme, zomknime sa okolo nich a toto sa stane pre všetkých ďalším aspektom tvoriacim spoločenstvo.

Aj dnes, na to, aby sme boli vo svete znamením a nástrojom vnútorného spojenia s Bohom, my kresťania musíme zakladať svoj život na týchto štyroch oporných bodoch: na počúvaní Božieho slova, odovzdávaného živou tradíciou Cirkvi, na bratskom spoločenstve, Eucharistii a modlitbe. Iba takto môže Cirkev, pevne zjed-

notená v Kristovi, účinne plniť svoje poslanie i napriek obmedzeniam a nedostatkom svojich členov, napriek rozdeleniam, s ktorými sa musel vyrovnávať už apoštol Pavol v korintskej komunite, ako to pripomína druhé čítanie tejto nedele: „Prosím vás, bratia,“ píše svätý Pavol, „všetci hovorte to isté, aby neboli medzi vami roztržky, ale aby ste boli dokonatí v rovnakom zmýšľaní a v rovnakom úsudku“ (porov. 1 Kor 1,10). Apoštol sa dozvedel, že v kresťanskej komunite v Korinte vznikli hádky a rozdelenia, a preto s veľkou rozhodnosťou dodáva: „Je zda Kristus rozdelený?“ (porov. 1,13). Týmito slovami prehlasuje, že každé rozde-

lenie v Cirkvi je urážkou Krista a súčasne, že je to vždy on, jediný Hlava a Pán, v ktorom môžeme opäť nájsť svoju jednotu mocou jeho nevyčerpatelnej milosti.

Je preto stále aktuálna výzva dnešného evanjelia: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo“ (Mt 4,17). Dôsledná snaha obrátiť sa ku Kristovi je cesta, ktorá vedie Cirkev v časoch, ktorými disponuje Boh k plnej viditeľnej jednote. Znamením toho sú ekumenické stretnutia, ktoré sa v týchto dňoch konajú na celom svete. Tu v Ríme, okrem prítomnosti rôznych ekumenických delegácií, začne zajtra stretnutie komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou cirkvou a starobylými východnými cirkvami. A pozajtra, na sviatok Obrátenia sv. Pavla, zakončíme Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov slávnostným obradom vešpier. Nech nás na tejto ceste stále sprevádza Panna Mária, Matka Cirkvi“.

–pd-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVII.: Sv. Jana z Arku

Vatikán (26. januára, RV) – V stredu na generálnej audiencii v Aule Pavla VI. vo Vatikáne Svätý Otec vo svojej katechéze predstavil sv. Janu z Arku:

Drahí bratia a sestry,

dnes by som vám chcel porozprávať o Jane z Arku, mladej svätej z konca stredoveku, ktorá zomrela ako devätnásťročná v roku 1431. Táto svätá Francúzska, citovaná viackrát v Katechizme Katolíckej cirkvi, ktorá je mimoriadne blízko svätej Kataríny Sienskej, patrónke Talianska a Európy, o ktorej som hovoril v jednej z nedávnych katechéz. Sú to dve mladé ženy z ľudu, laičky, zasvätené sľubu panenstva, mystičky, aktívne nie v kláštore, ale uprostred dramatických skutočností Cirkvi a sveta svojho času. Sú to snád dve najcharakteristickejšie postavy spomedzi „silných žien“, ktoré na konci

stredoveku bez strachu priniesli veľké svetlo evanjelia do komplexných udalostí dejín. Mohli by sme ich prirovnať ku svätým ženám, ktoré zostali na kalvárii blízko ukrižovaného Ježiša a jeho matky Márie, zatiaľ čo apoštoli ušli a samotný Peter ho trikrát zaprel. Cirkev v tom období prežívala hlbokú krízu veľkej schizmy Západu, ktorá trvala takmer 40 rokov. Keď Katarína Sienskej zomrela v roku 1380, boli tu pápež a protipápež; keď sa Jana narodila v roku 1412, bol tu pápež a dokonca dvaja protipápeži. Spolu s týmto rozkolom vo vnútri Cirkvi pretrvávali bratovražedné vojny medzi kresťanskými národmi Európy. Spomedzi nich i nekonečná „storočná vojna“ medzi Francúzskom a Anglickom.

Jana z Arku nevedela čítať ani písať, ale môžeme ju spoznať v hĺbke jej duše vďaka dvom prameňom mimo-

riadnej historickej hodnoty: dvom procesom, ktoré sa jej týkali. Prvý – Proces odsúdenia (PCon) – obsahuje prepis dlhých a početných vyšetrovaní Jany počas posledných mesiacov jej života (február – máj 1431) a obsahuje aj slová samotnej svätice. Druhý – Proces zrušenia odsúdenia, alebo rehabilitácie (PNul) – obsahuje svedectvá približne 120 očitých svedkov všetkých období jej života (porov. Procès de Condamnation de Jeanne d'Arc, 3 vol. e Procès en Nullité de la Condamnation de Jeanne d'Arc, 5 vol., ed. Klincksieck, Paris 1960-1989).

Jana sa narodila v obci Domrémy, malej dedinke, na hraniciach medzi vtedajším Francúzskom a Lotrinskom. Jej rodičia boli majetní sedliaci, známi medzi ľuďmi ako výnimoční kresťania. Od nich prijala dobrú náboženskú výchovu, so značným vplyvom spirituality Ježišovho mena, vyučovanej sv. Bernardinom Sienským a širenej v Európe františkánmi. K Ježišovmu menu býva vždy pripojené meno Márie, a tak na pozadí ľudovej zbožnosti Janina spiritualita je hlboko kristocentrická a mariánska. Už od detstva preukazovala veľkú lásku a súcit k tým najbiednejším, chorým a všetkým trpiacim v dramatickom kontexte vojny.

Z jej vlastných slov vieme, že jej nábožný život dozrieva v mystických zážitkoch od jej trinástich rokov (PCon, I, s.47-48). Skrze „hlas archanjela Michala“ Jana sa cíti povolaná Pána zintenzívniť svoj kresťanský život a snažiť sa – v prvej osobe – o oslobodenie svojho ľudu. Jej okamžitou odpoveďou, jej „ánom“, je sľub panenstva s novým obnoveným úsilím v sviatostnom živote a modlitbe: každodenná účasť na svätej omši, častá svätá spoveď a sväté prijímanie, dlhé okamihy tichej modlitby pred krížom alebo obrazom Panny Márie. Súcit a snaha mladej francúzskej vidiečanky voči utrpeniu svojho ľudu sa stali intenzívnejšími kvôli mystickému vzťahu s Bohom. Jedným z najoriginálnejších aspektov tejto dievčiny je práve tento vzťah medzi mystickou skúsenosťou a politickým poslaním. Po rokoch skrytého života a vnútorného dospievania nasleduje dvojročný – krátky ale intenzívny – úsek jej verejného života: jeden rok činnosti a jeden rok utrpenia.

Na začiatku roku 1429 Jana začína svoje dielo oslobodenia. Početné svedectvá nám ukazujú túto mladú sedemnášťročnú ženu ako osobu veľmi silnú a rozhodnú, schopnú presvedčiť neistých a nesmelých mužov. Prekonajúc všetky protivenstvá stretáva sa s francúzskym dauphinom, budúcim kráľom Karolom VII., ktorý ju v Poitiers podrobí skúške zo strany niektorých univerzitných teológov. Ich posudok je pozitívny: nevidia v nej nič zlé, iba dobrú kresťanku.

Jana, 22. marca 1429, nadiktuje dôležitý list anglickému kráľovi a jeho mužom, ktorí obsadili mesto Orleans (Tamtiež, s. 221-222). Navrhuje skutočný pokoj v spravodlivosti medzi dvoma kresťanskými národmi, vo svetle mien Ježiša a Márie. Jej ponuka je však odmietnutá a Jana musí bojovať o oslobodenie mesta, čo sa udialo 8. mája. Ďalším vrcholným okamihom jej politickej činnosti je korunovácia kráľa Karola VII. v Remesi 17. júla 1429. Počas celého roka Jana žila s vojakmi, plníc

uprostred nich skutočné poslanie evanjelizácie. Zachovalo sa množstvo svedectiev týkajúcich sa jej dobroty, jej odvahy a mimoriadnej čistoty. Je všetkými nazývaná a ona sama sa definuje ako „pulzella“, čiže panna.

Janino utrpenie začína 23. mája 1430, keď sa stáva väzenkyňou v rukách nepriateľov. 23. decembra je odsúdená v meste Rouen. Tam prebehne dlhý a dramatický proces odsúdenia, ktorý začal vo februári a skončil 30. mája 1431 jej upálením. Bol to veľký a slávnostný proces, predsedaný dvoma cirkevnými sudcami, biskupom Pierrom Cauchonom a inkvizítorom Jeanom le Maistroom, no v skutočnosti bol celý proces vedený početnou skupinou teológov slávnej Parížskej univerzity, ktorí sa zúčastnili procesu ako asesori. Boli to Francúzi, ktorí urobiac politické rozhodnutie opačné ako Jana, mali už a priori negatívny posudok o jej osobe a jej poslaní. Tento proces je neprijemnou udalosťou dejín svätosti a zároveň udalosťou, ktorá osvetľuje mystérium Cirkvi, ktorá podľa slov Druhého vatikánskeho koncilu je „svätá a zároveň vždy potrebuje očisťovanie“ (LG, 8). Bolo to dramatické stretnutie medzi touto sväticou a jej sudcami, osobami Cirkvi. Nimi je Jana obvinená a odsúdená z herézy a poslaná na hroznú smrť upálením. Na rozdiel od svätých teológov, ktorí osvietili Parížsku univerzitu, ako sv. Bonaventúra, sv. Tomáš Akvinský a blahoslavený Duns Scotus, o ktorých som už hovoril v katechézach, títo sudcovia boli teológmi, ktorým chýbala láska a pokora vidieť v tejto dievčine Božie konanie. Prichádzajú nám na myseľ Ježišove slová, podľa ktorých Božie tajomstvá sú zjavené tým, ktorí majú srdcia maličkých, zatiaľ čo sú ukryté učením a múdrym (porov. Lk 10,21). Tak Janini sudcovia sú vnútorne neschopní pochopiť ju, vidieť krásu jej duše: nevedeli, že odsudzujú sväticu.

Janino odvolanie sa na pápežov posudok, 24. mája, bolo tribunálom zamietnuté. Ráno 30. mája prijala poslednýkrát sväté prijímanie vo väzení a ihneď bola odvedená na hranicu na námestí starého obchodu. Požiada jedného z kňazov, aby držal pred ňou procesijný kríž. Tak zomiera hľadiac na ukrižovaného Ježiša a viackrát nahlas zvolávajúc meno Ježiš (PNul, I, s. 457; KKC, 435). Približne o 25 rokov neskôr Proces zrušenia odsúdenia, nariadený pápežom Kalixtom III., skončí slávnostným vyhlásením zrušenia odsúdenia (7. júl 1456; PNul, II, s. 604 – 610). Tento dlhý proces, ktorý zbieral vyhlásenia svedkov a posudkov mnohých teológov (všetky v Janin prospech), priniesol na svetlo jej nevinu a dokonalú vernosť Cirkvi. Jana z Arku bude neskôr svätorečená Benediktom XV. v roku 1920.

Drahí bratia a sestry, meno Ježiš, zvolávané našou sväticou v posledných okamihoch jej pozemského života, bolo akoby neustálym dýchaním jej duše, ako bitie jej srdca, centrum celého jej života. „Mystérium lásky Jany z Arku“, ktoré tak veľmi očarilo básnika Charlesa Péguyho, bola táto totálna láska k Ježišovi a k blížnemu v Ježišovi a skrze Ježiša. Táto svätica pochopila, že Láska objíma celú Božiu – ako aj ľudskú – skutočnosť, nebo a zem, Cirkev a svet. Ježiš je vždy na prvom mieste v jej živote podľa jej krásneho vyjadrenia: „Náš

Pán obslužený ako prvý“ (PCon, I, s. 288; porov. KKC, 223). Milovať ho znamená vždy sa podriaďiť jeho vôli. Jana hovorí s úplnou dôverou a odovzdaním sa: „Zverujem sa Bohu, môjmu Stvoriteľovi, milujem ho z celého môjho srdca“ (Tamtiež, s. 337). Sľubom panenstva Jana exkluzívnym spôsobom zasvätila celú svoju osobu jedinej láske – Ježišovi: je to „jej sľub urobený nášmu Pánovi, zachovať si čistotu tela i duše“ (Tamtiež, s. 149 – 150). Čistota duše je stav milosti, najvyššia hodnota pre ňu cennejšia než život: je to Boží dar, ktorý je potrebné prijať a uchovávať s pokorou a dôverou. Jeden z najznámejších textov z prvého procesu s ňou sa týka práve tohto: „Na otázku, či vie, že je v Božej milosti, odpovedala: Ak v nej nie som, Boh ma ňou chce zahrnúť; ak v nej som, Boh ma v nej chce uchovať“ (Tamtiež, s. 62; porov KKC, 2005).

Naša svätica prežíva modlitbu vo forme neustáleho dialógu s Pánom a toto osvecuje aj jej dialóg so sudcami a vlieva do nej pokoj a istotu. S dôverou sa modlí: „Najsladší Bože, pre tvoje sväté Umučenie Ťa prosím, ak ma miluješ, zjav mi, ako mám odpovedať týmto mužom Cirkvi“ (Tamtiež, s. 252). Ježiš je Janou kontemplovaný ako „Kráľ neba i zeme“. Tak, na svojej štandarde, Jana nechala namaľovať obraz „Nášho Pána, ktorý drží svet“ (Tamtiež, s. 172): ikonu jej politického poslania. Oslobodenie jej ľudu je dielom ľudskej spravodlivosti, ktorú Jana koná s láskou, pre lásku k Ježišovi. Jej príklad je mimoriadnym príkladom svätosti pre laikov, pôsobiacich v politickom živote, predovšetkým v tých najzložitejších situáciách. Viera je svetlom, ktoré orientuje každé rozhodnutie, ako o tom bude svedčiť – o storočie neskôr – iný veľký svätec, Angličan Tomáš Morus. V Ježišovi Jana kontemplyje aj celú skutočnosť Cirkvi, Cirkev oslávenú v nebi ako aj Cirkev putujúcu na zemi. Podľa jej slov, je to „všetko náš Pán a Cirkev“ (Tamtiež, s. 166). Toto tvrdenie citované v Katechizme Katolíckej cirkvi (č. 795), má skutočne heroický charakter v kontexte Procesu odsúdenia, tvárou v tvár svojim sudcom, mužom Cirkvi, ktorí ju prenasledovali a odsúdili. V Ježišovej láske Jana nachádza silu milovať Cirkev až do krajnosti aj v okamihu jej odsúdenia.

Rád pripomínam, že sv. Jana z Arku mala hlboký vplyv na jednu mladú sväticu modernej doby: Terezky Ježiškovej. Vo svojom živote – úplne odlišnom, prežívanom v klauzúre, karmelitánka z Lisieux, sa cítila veľmi blízka Jane, žijúc v srdci Cirkvi a majúc účasť na Kristovom utrpení pre spásu sveta. Cirkev ich zjednotila ako patrónky Francúzska, po Panne Márii. Sv. Terezka vyjadrila svoju túžbu zomrieť ako Jana, vyslovujúc meno Ježiš (Rukopis B, 3r), a bola napĺňaná tou istou veľkou láskou k Ježišovi a k blížnemu žijúc v zasvätenom panenstve.

Drahi bratia a sestry, svojim jasným svedectvom sv. Jana z Arku nás pozýva k veľkým výškam kresťanského života: urobiť z modlitby zjednocujúcim prvkom našich dní; mať plnú dôveru v plnení Božej vôle akákoľvek by bola; žiť lásku bez uprednostňovania niektorých ľudí, bez hraníc a čerpajúc, ako ona, v láske k Ježišovi hlbokú lásku k Cirkvi.

Preklad: Ľubomír Rebek

Benedikt XVI. prijal členov Tribunálu Rímskej roty

Vatikán (22. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii členov Rímskej roty pri príležitosti otvorenia nového súdneho roku Riadneho tribunálu Svätej stolice. Po úvodných slovách dekana tribunálu Mons. Antonia Stankiewicza sa na prítomných obrátil Svätý Otec:

„Vzťah medzi právom a pastoračnou starostlivosťou je v centre pokoncilovej diskusie o kánonickom práve. Dobré známe tvrdenie ctihodného Božieho služobníka Jána Pavla II., podľa ktorého «nie je pravdou, že právo by malo byť menej právnické, aby bolo viac pastoračné» (Príhovor k Rímskej rote 18. januára 1990) vyjadruje radikálne prekonanie badateľnej opozície. «Právna a pastoračná dimenzia» - povedal – „sú neoddeliteľne spojené v Cirkvi putujúcej na zemi. Predovšetkým je tu harmónia vyplývajúca z ich spoločného cieľa: spásy duší». Počas môjho prvého stretnutia s vami v roku 2006 som sa snažil upozorniť na skutočný pastoračný zmysel procesu nulity manželstva, založeného na láske k pravde (porov. Príhovor k Rímskej rote, 28. januára 2006, s. 135 - 138). Dnes by som rád dal na zváženie právne dimenzie, spojené s pastoračnou prípravou na prijatie sviatosti manželstva, v snahe upozorniť na súvislosť medzi touto činnosťou a právnymi procesmi týkajúcimi sa manželstva.“

V tomto zmysle pápež v príhovore členom Rímskej roty ponúka zamyslenie nad právnou dimenziou samotného manželstva. To je téma, o ktorej sa zmienil v súvislosti s úvahami o pravde manželstva, kde okrem iného uviedol: „Naproti subjektívnej a liberalistickej relativizácii sexuálnej skúsenosti, tradícia Cirkvi jednoznačne potvrdzuje právnú povahu manželstva, teda skutočnosť, že prináleží do oblasti spravodlivosti v medziľudských vzťahoch. V tomto ohľade sa zákon vskutku prelína so životom a láskou“ (Príhovor k Rímskej rote 27. januára 2007, s. 90). Ďalej Svätý Otec poznamenal, že príprava na manželstvo v jej rôznych etapách – ako ju opísal pápež Ján Pavol II. v jeho apoštolskej exhortácii Familiaris consortio – presahuje právny rozmer, jeho horizontom je integrálne dobro manželov a ich detí – dobro ľudské a kresťanské. A dodal:

„Nemôžeme zabudnúť, že bezprostredným cieľom prípravy je podporovať slobodné prijatie skutočného manželstva, zmluvy – teda puta spravodlivosti a lásky medzi manželmi – s rysmi nerozlučiteľnej jednoty, zaručujúcej dobro manželov, plodenie a výchovu detí, čo medzi pokrstenými znamená jednu zo sviatostí Nového zákona.“

V závere sa Svätý Otec vrátil k vzťahu medzi právom a pastoračnou starostlivosťou s konštatovaním, že akékoľvek nedorozumenie je na škodu právu, ale aj pastoračii. Pretože len hlboká harmónia sa ukáže ako plodná v poskytovanej službe ľuďom, ktorí sa pripravujú na manželstvo. Členom Tribunálu Rímskej roty Benedikt XVI. poprial, aby im – na príhovor Panny Márie – nikdy nechýbala Božia pomoc pri vernom vykonávaní ich služby a udelil im osobitné apoštolské požehnanie. -jak-

Benedikt XVI. prijal delegáciu Evanjelickej luteránskej cirkvi Nemecka

Vatikán (24. januára, RV) – V rámci Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov a pri príležitosti 500. výročia od návštevy Večného mesta Martinom Lutherom je v týchto dňoch v Ríme delegácia Evanjelickej luteránskej cirkvi Nemecka. Pozostáva z devätnástich členov pod vedením Dr. Johannes Friedricha, luteránskeho biskupa z Bavorska a Dr. Friedricha Webera, luteránskeho biskupa z Brunshweigu, ktorý je súčasne zodpovedný za vzťahy s Katolíckou cirkvou. Včera sa v Opátstve svätého Pavla za hradbami zúčastnili na ekumenickej liturgickej slávnosti, na ktorej bol prítomný aj kardinál Kurt Koch, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov s delegáciou. Potom v záhrade opátstva obe delegácie spoločne symbolicky zasadili strom. Na osobitnej audiencii ich prijal pápež Benedikt XVI. Vo svojom príhovore urobil najprv analýzu historického vývoja a vzájomného ekumenického snaženia za posledných 50 rokov a poznamenal: „Napriek stále existujúcim teologickým rozdielom v niektorých zásadných otázkach, je tu badateľný vzájomný rast, ktorý sa stále viac medzi luteráni a katolíkom stáva základom života spoločenstva vo viere a spiritualite. Čo už bolo dosiahnuté, nech nás posilňuje, aby sme s dôverou pokračovali v dialógu, pretože len tak ako spoločenstvo môžeme zostať na tejto ceste, ktorú nám ukázal sám Ježiš Kristus.“

Následne Benedikt XVI. citoval encykliku *Ut unum sint* svojho predchodcu pápeža Jána Pavla II. a zopakoval, že neexistuje nijaká komunikačná stratégia, ktorá zmení svet, len táto základná povinnosť Cirkvi v jej poslaní na tejto zemi – úsilie o dialóg, o jednotu. Potom sa vrátil k tohtoročnej téme Týždňa modlitieb za jednotu a poukázal na impozantné a pre svet neprehliadnuteľné svedectvo jednoty prvotnej Cirkvi. Vyslovil presvedčenie, že práve toto svedectvo môže urýchliť a sprevádzať nás v spoločnom ekumenickom úsilí v budúcnosti.

„V nádeji, že vaša návšteva bude posilnením dobrej spolupráce medzi luteránmi a katolíkm v Nemecku aj naďalej, vyprosujem všetkých Božiu milosť a požehnanie,“ ukončil svoj príhovor k delegácii Evanjelickej luteránskej cirkvi Nemecka pápež Benedikt XVI. -jak-

Benedikt XVI. ukončil Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Vatikán (25. januára, RV) - Na sviatok Obrátenia sv. Pavla pápež Benedikt XVI. v rímskej Bazilike sv. Pavla za hradbami predsedal Druhým večerám sviatku. Ukončil tak Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Na modlitbe večier sa zúčastnil predseda Pápežskej rady

na podporu jednoty kresťanov kardinál Kurt Koch, ďalej biskupi, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky, ale aj zástupcovia rôznych cirkví a cirkevných spoločenstiev Ríma. V homílii Svätý Otec povedal:

„Drahí bratia a sestry, podľa príkladu Ježiša, ktorý sa v predvečer svojho utrpenia modlil k Otcovi za jeho učeníkov: «aby všetci boli jedno» (Jn 17,21), kresťania aj naďalej neustále prosia Boha o dar jednoty. Toto prosebné volanie sa stáva intenzívnejším počas Týždňa modlitieb, ktorý sa dnes končí, počas ktorého Cirkvi a cirkevné spoločenstvá meditujú a spoločne sa modlia za jednotu všetkých kresťanov. Tohtoročná téma bola navrhnutá kresťanským spoločenstvom v Jeruzaleme, ktorému by som chcel vyjadriť svoju úprimnú vďačnosť, sprevádzanú uistením o láske a modlitbe. Kresťania svätého mesta nás pozývajú na obnovu a posilnenie našich záväzkov voči plnej jednote. Pozývajú nás premýšľať o živote podľa vzoru prvých učeníkov Ježiša Krista, ktorí sa zhromažďovali v Jeruzaleme: «Oni» - čítame v Skutkoch apoštolov – «sa venovali učeniu apoštolov, spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám» (porov. Sk 2,42). To je portrét prvej komunity, ktorá sa narodila v Jeruzaleme v deň Turíc, inšpirovaná kázaním apoštola Petra, naplneným Duchom Svätým, ktoré bolo adresované všetkým, čo prišli do svätého mesta na sviatky. Komunita kresťanov nie je uzavretá do seba, ale od svojho vzniku katolícka, univerzálna, schopná prijať ľudí rôznych jazykov a kultúr, ako svedčí kniha Skutkov apoštolov. Spoločenstvo, ktoré nie je založené na dohodách medzi jeho členmi, alebo jednoduchom zdieľaní projektu alebo ideálu, ale na hlbokom spoločenstve s Bohom, ktorý sa zjavil vo svojom Synovi, a na stretávaní s ukrižovaným a vzkrieseným Kristom.“ -jak-

Anglikánske spoločenstvo vznamenalo kardinála Kaspera

Emeritný predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov kardinál Walter Kasper získal vyznamenanie Lambethský kríž, ktoré mu odovzdal anglikánsky arcibiskup Canterbury Rowan Williams. Ocenenie sa udeľuje náboženským predstaviteľom, ktorí preukázali výnimočnú službu v oblasti podpory jednoty kresťanov, predovšetkým v súvislosti s Anglikánskym spoločenstvom. V prejave kardinál Kasper vyjadril hlbokú vďačnosť a úctu voči anglikánskym predstaviteľom, ktorí „vždy spolupracovali so zástupcami pápežskej rady“. „Vieme, že jednotu Cirkvi nie je konečným cieľom, pomáha však naplniť poslanie Cirkvi šíriť evanjelium a jeho hodnoty vo svete, ktorý potrebuje ešte veľa práce, aby bolo viac spravodlivosti, slobody a pokoja,“ uviedol kardinál a uistil prítomných, že Katolícka cirkev je ochotná a rozhodnutá pokračovať na ceste úprimného dialógu, ktorý sa začal po II. vatikánskom koncile. Zenit/-dj-

Kardinál Koch vyzýva k modlitbe za prenasledovaných kresťanov

Vatikán (20. januára, RV) - Predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov kardinál Kurt Koch vyzýva v tomto Týždni modlitieb za jednotu kresťanov, aby sme osobitne pamätali na našich bratov vo viere, ktorí sú prenasledovaní a diskriminovaní. „Myslím, že práve v západnom svete je maximálne naliehavé byť si vedomí súčasného prenasledovania kresťanov. Pre mnohých ľudí v Európe bolo prenasledovanie kresťanov súčasťou histórie Cirkvi. Ale skutočnosť, že kresťania dnes predstavujú náboženskú skupinu najviac prenasledovanú, ziaľ zatiaľ neprenikla do povedomia spoločnosti.“

Kardinál Koch apeluje, aby sme zviditeľnili túto skutočnosť tým, že sa budeme verejne modliť za kresťanov, ktorí dnes trpia a diskriminovaní, že otvorene odsúdime všetky formy násilia a neznášanlivosti, ktoré sa stále viac prejavuje aj v západnej Európe. Majme sa na pozore pred novými prejavmi antisemitizmu, aj pred šíriacou sa islamofóbiou, ale nebuďme slepí ani voči mentalite christianofóbie, ktorá tiež preniká do našej spoločnosti. Toľko z rozhovoru predsedu Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov pre Vatikánsky rozhlas. -jak-

Svätá stolica k úmrtiu bývalej prezidentky Zväzu talianskych židovských obcí

Taliansko (25. januára, RV) – V pondelok predpoludním sa na rímskom cintoríne Campo Verano konal pohreb Tullie Zeviovej, bývalej prezidentky Zväzu talianskych židovských obcí, ktorá zomrela minulú sobotu vo veku 92 rokov. V telegrame, podpísanom kardinálom Tarcisiom Bertonom, vatikánskym štátnym sekretárom, pápež vyjadril hlbokú sústrasť pozostalej rodine a tiež talianskym židovským obciam uisťujúc ich o svojich modlitbách. Benedikt XVI. pripomenul „vysoký morálny profil a autoritu“ zosnulej a jej celkový prínos „v prospech rozvoja hodnôt talianskej spoločnosti, demokracie, mieru, slobody a úprimného, plodného dialógu medzi židmi a kresťanmi.“ Hlavný rabín Ríma, Riccardo Di Segni, počas pohrebu charakterizoval Tulliu Zeviovú ako „veľkú vodkyňu talianskych židov, ponorenú do politickej reality, svedkyňu boja proti fašizmu a neznášanlivosti“. Na pohrebe sa zúčastnili mnohí predstavitelia Katolíckej cirkvi. Medzi nimi bol i biskup Ambrogio Spreafico z Komunity sv. Egídia, ktorý o Tullii povedal: „S Tulliou Zeviovou som sa stretol pred mnohými rokmi, keď bola ešte prezidentkou Zväzu talianskych židovských obcí. V roku 1993 v Miláne sa zúčastnila medzinábo-

ženského modlitbového stretnutia za mier vo svete, na pozvanie kardinála Martiniho a Komunity sv. Egídia. Jej vystupovanie bolo vždy veľmi zdvorilé. Bola to veľmi učena žena, ktorej sa podarilo uniknúť pazúrom fašizmu a vo svojom srdci nosila tragédiu holokaustu. Pamätám si jej obavy z ožívajúceho antisemitizmu ... Ale bola to tiež žena, ktorá vedela, ako dať veľkú nádej: nádej, že by ľudia mohli žiť spolu, napriek ich odlišnosti. Prostredníctvom spolupráce medzi náboženstvami a medzi rôznymi vierovyznaniami vybudovať svet, v ktorom by bolo možné udržiavať dialóg, mierové spolužitie, porozumenie, bez straty svojej vlastnej identity.

Pamätala aj na odkaz budúcim generáciám. Napísala monografiu o svojom živote. Myslím, že s úmyslom zanechať kultúrne dedičstvo prostredníctvom svojho životného príbehu. Tiež preto, že svedkovia holokaustu pomaly miznú. Je teda dobré, že prostredníctvom životov týchto ľudí si spomíname, pred čím sa treba mať vždy na pozore. Okrem tohto varovania nám zanechala aj nádej, pretože ona bola ženou nádeje.“ -mk-

Posolstvo Benedikta XVI. účastníkom pochodu za život v Paríži

Vatikán/Francúzsko (22. januára, RV) - Zajtra sa uskutoční v Paríži národný pochod za život, ktorý má heslo „Zjednotení za obranu života“. Pri tejto príležitosti poslal účastníkom tohto podujatia Svätý Otec posolstvo, podpísané vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, v ktorom pozdravuje účastníkov a povzbudzuje ich k odvahe pri presadzovaní kultúry života. Cieľom tohtoročného – v poradí už siedmeho – podujatia je upozorniť na ničivý vplyv zákona o potratoch, ktorý je v platnosti už tridsať rokov a zároveň aj zvýšiť citlivosť matiek na ochranu počatého dieťaťa. Ide taktiež o vyjadrenie podpory takej politiky, ktorá je v službách života a rodiny a poskytuje ženám počas tehotenstva adekvátnu pomoc. Cieľom týchto každoročných pochodov je tiež zmeniť zákony a právne predpisy, ktoré ohrozujú život od okamihu jeho počatia po jeho prirodzenú smrť.

V priebehu rokov sa počet účastníkov pochodu neustále zvyšoval. Na minuloročnom pochode sa zúčastnilo dvadsať tisíc ľudí. Tohtoročného pochodu sa už tradične zúčastní množstvo organizácií, ku ktorým sa pridávajú rôzne študentské výbory, zdravotnícki pracovníci, ako aj početné zahraničné delegácie. Pochod nebude mať náboženský charakter a bude apolitický. Zúčastní sa nej ňom aj veriaci katolíci, protestanti a evanjelici, poslanci z rôznych politických strán, ako i bežní občania. V rámci prípravy na zajtrajší národný pochod za život sa dnes večer v parížskych chrámoch koná modlitbové bdenie, spojené s eucharistickou adoráciou. -pd-

Výročie založenia Švajčiarskej gardy

Vatikán (24. januára, RV/Zenit) – V sobotu, 22. januára, oslávila Švajčiarska garda 505. výročie svojho založenia. Pri tejto príležitosti arcibiskup Fernando Filoni, substitút pre všeobecné záležitosti Štátneho sekretariátu, celebroid slávnostnú svätú omšu v Kostole Santa Maria in Campo Santo. Arcibiskup – po odovzdaní pozdravu od Svätého Otca – vo svojej homílii pripomenul: „Pán pozýva všetkých, aby ho nasledovali a žiada, aby sa ochotne podieľali a spolupracovali na ich poslaní, na konkrétnej úlohe, ktorá im bola zverená. Z tohto dôvodu, sa - tým, že slúžite Svätému Otcovi - osobitným spôsobom podieľate na univerzálnom poslaní Cirkvi. To vo vás má posilňovať nadšenie a vernosť v službe.“ Po slávnostnej omši sa sprievod s vlajkou, pochodovým orchestrom a halapartníkmi presunul na Svätopeterské námestie, kde si pripomenuli založenie útvaru.

Myšlienka vytvorenia stáleho a vycvičeného útvaru zo švajčiarskych vojakov, ktorí by podliehali priamo Svätej stolici a chránili by pápeža, bola zrealizovaná 22. januára 1506, kedy prvých 150 švajčiarskych vojakov dorazilo do Ríma, kde im pápež Július II. udelil slávnostné požehnanie. Tradičný ceremoniál sľubu nových regrútov sa koná každoročne 6. mája – na uctenie pamiatky obetí 147 členov švajčiarskych gárd v roku 1527, kedy zahynuli – vrátane veliteľa Kaspara Roeista – pri obrane Klementa VII. V Anjelskom hrade sa ich vtedy – spoločne s pápežom – zachránilo iba 42. -mk-

Okružný list Kongregácie pre klérus o misijnej identite kňazov

Vatikán (25. januára, RV) – „Oživenie apoštolskej a misijnej horlivosti kňazov“ - to je duch okružného listu, ktorý publikovala Kongregácia pre klérus, s názvom: „Misijná identita kňazov v Cirkvi, ako vnútorná dimenzia ich trojitej úlohy“ - učiť, posväcovať a vládnuť. List obnovuje tému posledného plenárneho zhromaždenia dikastéria,

ktoré sa konalo v marci 2009. V úvode listu sa nachádza usmernenie Benedikta XVI, ktoré poskytuje základný teologický rámec na prehĺbenie tejto „aktuálnej otázky zásadného významu pre život Cirkvi“ – ako ju označil kardinál Mauro Piacenza, prefekt Kongregácie pre klérus, v príspevku uverejnenom vo vatikánskom denníku L'Osservatore Romano. „Putujúca Cirkev je vo svojej podstate misionárska“, uvádza sa v liste, v ktorom kardinál ďalej pripomína, že „II. vatikánsky koncil, v prúde nepretržitej tradície explicitne vyjadruje toto vlastné poslanie Cirkvi. Cirkev neexistuje sama o sebe a sama pre seba: dostala svoj misionársky úrčený od Syna a Ducha: Cirkev je vo svojej podstate povolaná, aby vyšla sama zo seba v pohybe smerom ku svetu, aby sa stala znamením Emanuela, vteleného Slova, Boha s nami“. Otcovia plenárneho zasadania potvrdili potrebu obnovenia misijného záväzku tvárou v tvár neustále pokračujúcemu progresu sekularizmu, s následným rozpadom kultúrnych a sociálnych štruktúr, ktoré slúžili v nezanedbateľnej miere k odovzdávaniu viery. Okružný list ďalej povzbudzuje ku skutočnej zodpovednosti, či už vo vzťahu k poslaniu „ad gentes“, ako aj v každodennej službe, ktorá vyžaduje, aby bola prežívaná v apoštolskom duchu, a teda misionárskom. List zdôrazňuje univerzálnu potrebu obnovenia misijnej praxe, ktorá závisí predovšetkým na úsilí každého jednotlivca byť učeníkom. Misia v tomto zmysle nie je natoľko organizovanie akcií, ktorých úspech je spojený s ľudskými schopnosťami, ani so stratégiou postupného „univerzálneho vzdelania“. „Misia sa stáva a je efektívnou tam, kde žije, modlí sa, trpí a pracuje autentický Kristov učeník“. -pd-

Kongres o pastorácii európskych univerzít

Nemecko (24. januára, RV) – Otvorený dialóg medzi viedou a vierou, ktorý neustále stojí pred novými výzvami a perspektíva európskych univerzít v budúcnosti sú témami európskeho kongresu pre pastoráciu univerzít, organizovaného Radou európskych biskupských konferencií (CCEE), ktorý sa koná v Mníchove 27. – 30. januára 2011. Cieľom stretnutia je porovnať, vyhodnotiť a opätovne premyslieť skúsenosti z minulosti a tiež diskutovať o podmienkach budúcej spolupráce v pastorácii univerzít v Európe. 28. januára sa konala tlačová konferencia s arcibiskupom Mníchova a Freisingu, kardinálom Reinhardom Marxom a nasledujúci deň študenti z Univerzity Ludovíta-Maximiliána vzdali poctu obetiam nacizmu.

Kongresu, s názvom „Vzdelávanie, výchova a evangelium“, sa zúčastňujú aj predstavitelia rôznych cirkevných združení a hnutí. Slovensko na kongrese zastupuje Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup, predseda Rady pre mládež a univerzity. -mk-

Rada Európy na obranu náboženskej slobody všetkých veriacich

Európa (22. januára, RV) – Všetkých 47 štátov Rady Európy jednomyselne prijalo vyhlásenie o nedávnych útokoch na kresťanské spoločenstvá a nevyhnutnosti brániť náboženskú slobodu všetkých veriacich. Vo vyhlásení podpísanom Výborom ministrov sa píše: „Ako o tom svedčia nedávne tragické udalosti, ľudia všetkých náboženstiev sú čoraz častejšie obeťami diskriminácie a násilia, niekedy len preto, že sú veriaci.“ V texte vyhlásenia všetkých 47 členských štátov rázne odsúdilo takéto činy a všetky formy podnecovania k náboženskej nenávisti a násiliu a ďalej zdôraznilo, že sloboda myslenia, svedomia a náboženského vyznania je neodňateľné právo. „Žiadna demokratická spoločnosť nemôže byť bezohľadná k týmto slobodám. Zabezpečiť, aby všetci mali túto možnosť je základným predpokladom pre schopnosť spolunažívať“, píše sa na konci vyhlásenia. -mk-

Telegram pápeža ruskému prezidentovi

Vatikán (25. januára, RV) - Benedikt XVI. vyjadril „rázne odsúdenie“ atentátu na moskovskom medzinárodnom letisku Domodedovo, v dôsledku ktorého zahynulo 35 ľudí, ďalších 110 bolo zranených, z toho viac ako 40 vážne. V telegrame, adresovanom prezidentovi Ruskej federácie Dmitrijovi Medvedevovi, pápež hovorí o „závažnom prejave násilia“ a vyjadril „hlboký smútok“ a „pocity duchovnej blízkosti“ rodinám obetí. Svätý Otec ďalej „uistuje o vrúcnej modlitbe za vyhasnuté životy a „osobitne pamäta na tých, ktorí sú zranení“. Všetkým posla svoje požehnanie. -jak-

Moskovský arcibiskup: „Nevoliť smrť ako riešenie!“

Rusko (25. januára, RV) – V Petrohrade sa stretla ruská katolícka komunita, aby sa spolu pomodlila za obeť atentátu na letisku Domodedovo v Moskve, a aby od Boha vyprosovali „dar pokoja pre všetky miesta sveta, kde je ohrozený“. Mons. Paolo Pezzi, arcibiskup – metropolita Moskvy, predseda Ruskej biskupskej konferencie, vyjadril

v mene ruských katolíkov svoju „bolesť a sklúčenosť“:

„Tento nový atentát, ktorý sa udial na letisku Domodedovo, ktoré je najväčším moskovským a zároveň ruským letiskom, pokiaľ ide o počet prepravených pasažierov, nás hlboko zarmútil a vyvolal v nás jednoznačné odsúdenie tohto nového a mimoriadne vážneho skutku násilia. V prvom okamihu myslíme samozrejme na obeť. V takýchto neočakávaných chvíľach, keď si smrť vezme človeka nečakane a hlavne nepripraveného, zostáva nám istota, že tam – kam nikto nemôže ísť s nami – nás očakáva Kristus. Toto je myšlienka a zároveň modlitba, ktorú v týchto chvíľach prednášame za všetky obeť. Zostáva sklúčenosť a neistota, aj kvôli spôsobu, akým bol zrealizovaný tento násilný čin, a toto nás vedie k tomu, aby sme sa modlili k Panne Márii, aby nás ochraňovala a pomáhala nám nestratiť rozum a lásku k životu. A predovšetkým, aby sme nikdy nevolili smrť, ako riešenie konfliktov.“ -rr-

„Hudba, umenie a liturgia“ k Svetovým dňom mládeže v Madride

Španielsko (27. januára, RV/ Zenit) – Španielski redemptoristi a všetci tí, ktorí chcú participovať na hudbe, umení a liturgii Svetových dní mládeže, organizujú prípravné stretnutie, ktoré sa uskutoční v Madride v dňoch 18. – 20. februára 2011.

Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa, lepšie známa ako redemptoristi, prostredníctvom svojho komunikačného centra sa vyjadrili pre agentúru Zenit: „Rok 2011 bude nezabudnuteľný rok pre Cirkev v Španielsku.“ Ďalej dodali, že Svetové dni mládeže, ktoré sa budú konať v auguste v Madride, sú „veľmi významnou cirkevnou udalosťou a úžasnou príležitosťou pre mladých ľudí, aby objavili radosť z toho, že sú kresťanmi a zo života v spoločenstve“.

Medzi mnohé prípravné činnosti týchto dní, redemptoristi ponúkajú toto „Stretnutie hudby, umenia a liturgie“ (EMUaLI), ktoré sa bude konať v Madride vo farnosti Najsvätejšieho Vykupiteľa. Organizátori ďalej dodali: „Niet pochyb o tom, že hudba je jedným z dôležitých faktorov pri oslavách Svetových dní mládeže 2011 v Madride. Toto stretnutie bude potrebovať bezprostrednú pomoc a podporu tejto jedinečnej akcie. Stretnutie poskytne nielen zdroje, ale aj priestor pre všetky osoby zapojené do pastoračnej starostlivosti a animáciu života kresťanských komunít a vzájomnému zdieľaniu materiálov a nápadov medzi nimi.“ -mk-

Svätá stolica k vyjadreniu islamskej Akadémie Al Azhar o zmrazení dialógu s Vatikánom

Počas mimoriadneho zasadnutia sa Akadémia Univerzity Al Azhar v Káhire, najvyššia inštitúcia sunnitského islamu, rozhodla „zmraziť“ dialóg s Vatikánom. Rozhodnutie bolo prijaté na základe vyjadrení pápeža Benedikta XVI., ktorý vyzval k ochrane kresťanov po masakroch v Egypte, Nigérii a Iraku. Akadémia ich vníma ako „zásah do egyptských záležitostí“ a „urážku islamu“. Tlačová agentúra MENA uviedla, že podľa Al Azharu pápežov postoj „nebol neutrálny, nakoľko nevyjadril znepokojenie nad násilím proti moslimom v niektorých krajinách, ako sú Irak a Afganistan“.

K udalosti poskytla vyjadrenie aj Svätá stolica prostredníctvom hovorca P. Federica Lombardiho SJ: „Pápežská rada pre medzináboženský dialóg zhromažďuje informácie potrebné pre náležité pochopenie situácie.“ V každom prípade podľa P. Lombardiho „postoj pápežskej rady zotrúva v línii otvorenosti a túžby po dialógu.“

Apoštolský nuncius v Egypte Mons. Michael Fitzgerald nechcel komentovať rozhodnutie Al Azharu. Pre Agentúru SIR však uviedol, že zmrazenie dialógu „nie je navždy, ale na bližšie nešpecifikovaný čas“. V komuniké zo 6. januára 2011 nunciatura potvrdila, že svojimi vyjadreniami, týkajúcimi sa útoku na kostol v egyptskej Alexandrii, Benedikt XVI. nemal v úmysle „zasahovať do vnútorných záležitostí žiadnej krajiny“, ale vyzval „všetkých, jednotlivcov i vlády, aby rešpektovali vierovyznanie a zvyky rôznych komunít, a tak podporovali pokojnú a harmonickú spoločnosť.“

SIR/dj-

Patriarcha Alexandrie: Dúfam, že zmrazenie dialógu nebude trvať dlho

Egypt (27. januára, RV/Sir) - „Dúfam, že zmrazenie dialógu nebude trvať dlho. Musíme prosiť Pána, aby viedol naše kroky smerom k stretnutiu, vzájomnému rešpektovaniu a spolupráci pre dobro človeka a národov“ – povedal kardinál Antonios Naguib, koptský katolícky patriarcha Alexandrie v Egypte, ktorý sa v rozhovore pre agentúru Sir vrátil k otázke zmrazenia dialógu so Svätou stolicou, o čom nedávno rozhodla Akadémia Al Azhar kvôli slovám pápeža Benedikta XVI. na obranu kresťanov po masacre v kostoloch v Iraku, Nigérii a Egypte. „Je na nás, aby sme preskúmali body nedorozumenia a vysvetlili ich, aby bol možný návrat k hlbokému a plodnému dialógu. Dúfam, že Al-Azhar sa

zúčastní na pojednávaní v Assisi v októbri,“ poznamenal kardinál a vyslovil presvedčenie, že „slová pápeža, ktorými pozýval vodcov národov a všetky vlády sveta, a nie len nejakej jeho časti, aby sa usilovali o mier a slobodu, boli vyložené a pochopené nesprávne.“ Koptský katolícky patriarcha Alexandrie zdôraznil, že hlavným aktérom tohto nedorozumenia bol komunikačný problém. Ale aj fakt, že interpreti pápežových slov nevychádzali z originálneho textu, a opierali sa iba o výklad novín a televíznych staníc, rozhodne nijako nepomohol správne pochopeniu výzvy.

-jak-

O súdnom procese s vrahom Mons. Luigiho Padoveseho žiadne nové informácie

Turecko (27. januára, RV) - „Zatiaľ nie sú žiadne správy o súdnom procese s vrahom Mons. Padoveseho. Možno vyšetrowanie pokračuje, ale nemáme informácie“ – konštatoval pre tlačovú agentúru Sir správca farnosti v Antiochii Domenico Bertogli. Ako dodal, páchatel Murat Altun bol poslaný do Istanbulu kvôli zhromažďovaniu dodatočných lekárskeho dôkazov. Od brutálneho zavraždenia Mons. Luigiho Padoveseho, apoštolského vikára Anatólie v Turecku jeho šoférom, uplynulo už vyše 6 mesiacov. Bertogli zdôrazňuje potrebu „spravodlivého procesu, aby sa zistila pravda“. Život miestnej katolíckej komunity, ktorá stále cíti smútok z tragickej udalosti, pokračuje aj naďalej. Posledným väčším podujatím bola 23. januára stretnutie s kresťanmi iných denominácií pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov.

-jak-

Katolícki biskupi USA podporujú sieťovú neutralitu

Predseda Konferencie katolíckych biskupov USA sa v liste adresovanom členom Kongresu v mene Biskupskej konferencie vyslovil za sieťovú neutralitu: „S rastom vplyvu a významu internetu v živote Američanov podporujeme takú legislatívu a federálne predpisy, ktoré zabezpečia rovnaký prístup k internetu pre všetkých vrátane náboženských a neziskových organizácií, rovnako ako aj pre ľudí v riedko obývaných a ekonomicky postihnutých oblastiach. Skutočná sieťová neutralita je potrebná pre ľudí v rozvíjajúcej sa demokratickej spoločnosti.“

USCCB/ Peter Šantavý

Veľmajster Maltézskeho rádu vyznamenal vojenského biskupa Františka Rábeka

Veľmajster Zvrchovaného rádu Maltézskeho rádu rytierov Fra Matthew Festing udelil ordinárovi OS a OZ SR Mons. Františkovi Rábekovi jedno z najvyšších vyznamenaní Maltézskeho rádu určené pre klérus - Veľký kríž „Pro Pii Meritis“. Vyznamenanie v mene veľmajstra odovzdal ordinárovi Rábekovi 20. januára 2011 ministerský radca Veľvyslanectva Zvrchovaného Maltézskeho rádu v Slovinsku a súčasne odchádzajúci prezident Maltézskej pomoci na Slovensku prof. Alberto Bochicchio v rezidencii ordinára v Marianke. Prof. Bochicchio odovzdal Mons. Rábekovi pozdrav od veľmajstra rádu s poďakovaním za jeho zásluhy pre Katolícku cirkev a podporu činnosti a aktivít Maltézskeho rádu na Slovensku. Pri tejto príležitosti sa s ním zároveň rozlúčil a poďakoval za podporu a spoluprácu Ordinariátu OS a OZ SR počas jeho pôsobenia na Slovensku. Zároveň mu odovzdal dokumentačné materiály a o činnosti Maltézskeho rádu vo svete a oboznámil ho o aktuálnych aktivitách aj na Slovensku. Ordinár Rábek odovzdal prof. Bochicchiovovi pri príležitosti ukončenia jeho pôsobenia na Slovensku pamätnú medailu Sv. Šebastiána. Odovzdanie vyznamenania Mons. Rábekovi sa udialo symbolicky v deň sviatku sv. Šebastiána, patróna vojakov a Ordinariátu OS a OZ SR.

Maltézskeho rádu na Slovensku v spolupráci s Ordinariátom OS a OZ SR realizuje každoročne charitatívne aktivity, medzi ktoré patrilo odovzdanie defibrilačného prístroja väzenskej nemocnici v Trenčíne, či každoročné vianočné obdarovanie odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody.

Tibor Ujlacký

Prezidentom Slovák

Za účasti mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Zvrchovaného maltézskeho Rádu na Slovensku Francisca Martina O Donnella valné zhromaždenie Zboru dobrovoľníkov Maltézskeho Rádu zvolilo vo štvrtok, 20. januára 2011 svojho nového prezidenta. Taliana Alberta Bochicchia, doterajšieho prezidenta, vystriedal na nasledujúce päťročné obdobie Slovák, Ing. Anton Šafárik doterajší viceprezident tejto dobročinnnej organizácie.

Maltézskeho Rádu má zastúpenie v 94 štátoch sveta. Diplomatiek vzťahy dovoľujú rádu rýchlo konať v prípade prírodných katastrof a vojenských konfliktov. Neutralita rádu, nestrannosť a apolitická povaha mu umožňujú konať ako prostredníkom, keď sa naň obracajú štáty pri riešení rôznych sporov. V súčasnosti pôsobí vo svete vyše 12 000 členov a takmer 100 000 dobrovoľníkov.

Zbor dobrovoľníkov Maltézskeho Rádu pôsobí na Slovensku v Bratislave, Nitre, Topoľčanoch, Kežmarku a Košiciach a svoje aktivity rozvíja aj v iných mestách. Pomáha chorým, núdzným, opusteným. Podporuje a spolupracuje s nemocnicami a hospicmi.

Tibor Hajdu

Vyhlásenie KBS k uplatneniu práva na výhradu vo svedomí

Život každého človeka je Boží dar, ktorý je potrebné chrániť od jeho počatia po prirodzenú smrť.

Konferencia biskupov Slovenska oceňuje rozhodnutie lekárov a zdravotníckych pracovníkov odmietnuť vykonávanie umelých potratov z dôvodu výhrady vo svedomí ako prejav opravdivej ľudskosti.

Bratislava, 27. januára 2011.

Nový obrad pomazania chorých

Liturgická komisia Konferencie biskupov Slovenska pripravila nový preklad obradu Pomazania chorých a pastoračnej starostlivosti o nich, ktorý presnejšie zodpovedá typickému vydaniu tohto obradu v latinčine, pričom boli použité aktuálne texty Svätého písma podľa Neovulgáty. Zároveň bola zmenená sviatosťná formula pomazania chorých, ktorej preklad – podľa inštrukcie Liturgiám authenticam z roku 2001 – bol upravený tak, aby doslovné zodpovedal latinskému originálu a formula bola doplnená aj o ženský rod.

Nový slovenský preklad tohto obradu bol schválený Kongregáciou pre Boží kult a disciplínu sviatostí vo Vatikáne a pápež Benedikt XVI. schválil nové znenie sviatosťnej formuly. Preto sa toto vydanie stáva „typickým“ pre slovenský jazyk a úradným pre používanie v liturgii. Podľa rozhodnutia Konferencie biskupov Slovenska možno obnovený obrad Pomazania chorých a pastoračnej starostlivosti o nich spolu s novou sviatosťnou formulou používať hneď po vydaní knihy, záväzný je od Prvej pôstnej nedele v roku 2011, t. j. od 13. marca tohto roku. Týmto dňom nahradí doterajšie vydanie obradu Pomazania chorých, ktoré nie je dovolené viac používať.

Nový obrad Pomazania chorých si kňazi môžu kúpiť vo všetkých predajniach Spolku svätého Vojtecha, ktorý je vydavateľom tejto liturgickej knihy.

Liturgická komisia KBS

Kapitula redemptoristov a nové vedenie

V dňoch 17. – 19. januára mali redemptoristi bratislavskej viceprovincie kapitulu. Kapitula sa konala v rehoľnom dome redemptoristov v Kostolnej – Záriečí pri Trenčíne. Počas kapituly boli aj voľby vedenia. Za viceprovinciála bol zvolený P. Václav Hypius. Za jeho zástupcu a poradcu (konzultora) do užšej poradnej rady (konzulty) bol zvolený P. Peter Slobodník. P. Michal Zamkovský bol zvolený za druhého poradcu v tejto rade. Do širšieho kruhu poradcov boli zvolení P. František Boldy a P. Ján Andrejov.

Kapitula je zhromaždením všetkých členov s doživotnými sľubmi a delegátom za formačnú komunitu a laikov spojených s misijnou činnosťou rehole.

Na jeseň tohto roku je plánovaná druhá - tematická časť viceprovinciálnej kapituly. **P. Rastislav Dluhý, C.SsR**

Ekumenická pobožnosť v Prešove

Na záver Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov v rámci mesta Prešov sa 25. januára konala v gréckokatolíckom Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa ekumenická pobožnosť. Bolo to zavŕšenie modlitieb celého týždňa, ktoré sa konali v chrámoch jednotlivých cirkví.

Gréckokatolícky prešovský arcibiskup-metropolita Mons. Ján Babjak SJ, pomocný rímskokatolícky košický biskup Mons. Stanislav Stolárik, biskup Východného dištriktu Evanjelickej cirkvi a. v. Slavomír Sabol a emeritný gréckokatolícky pomocný pražský biskup Mons. Ján Eugen Kočiš, sa spolu s kňazmi, veriacimi a s gréckokatolíckymi bohoslovcami modlili Ďakovný akatist.

Premeditovaný text čítaní zo Svätého písma prejavil do hlbokéj analýzy krokov potrebných k zmiereniu v homílii Mons. Stanislav Stolárik. Zdôraznil, že k zmiereniu sú potrební dvaja, pretože podanú ruku by mohol ten druhý odmietnuť. Okrem iného vychádzal zo starozákonného čítania z knihy Genezis. Bratia Jakub a Ezau sa nakoniec zmierili. Ezau bol nakoniec disponovaný k zmiereniu s Jakubom, ktorý ho nie celkom čistým spôsobom zbavil práva prvorodeného. Kazateľ zároveň vyzdvihol skutočnosť, že vidí veľkú Božiu milosť v tom, že v Prešove je už prejdený kus cesty v budovaní jednoty kresťanských spoločenstiev, po ktorej je potrebné naďalej kráčať. K hlavnej myšlienke tohtoročného Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov okrem iného povedal, že aj keď ešte spolu nelámeme eucharistický chlieb, môžeme už spolu lámať chlieb chudobným, núdzným, spolu im preukazovať lásku.

Na konci bohoslužby sa prihovorili vladyka Ján Babjak, ktorý zhromaždeným ponúkol meditatívny komentár k ôsmemu dňu ekumenického týždňa, a biskup Slavomír

Sabol, ktorý umocnil myšlienku zmierenia, keď povedal aj to, že keď sa bratia vracajú do domu svojho otca, padajú rozdelenia a obnovuje sa stratená jednota.

Záver bratského spoločenstva patril požehnaniam, ktoré veriacim udelili biskupi. **Lubomír Petrik**

Predseda Matice slovenskej u predsedu Rady KBS pre vedu, vzdelanie a kultúru

Predseda Matice slovenskej Mariána Tkáča prijal predsedu Rady Konferencie biskupov Slovenska pre vedu, vzdelanie a kultúru Mons. František Rábek. Stretnutie sa uskutočnilo 20. januára 2011 v rezidencii ordinára v Marianke. V úvode stretnutia si hlavní aktéri venovali pozornosť. Marián Tkáč venoval otcovi biskupovi ikonu – obraz Kniežata Rastislava od akademického maliara Mikuláša Klimčáka a svoju knihu o slovenských dejinách Pravdivý slovenský príbeh. Mons. Fr. Rábek venoval svojmu hosťovi pamätnú medailu sv. Šebastiána, patróna Ordinariátu OS a OZ SR.

Predseda Matice slovenskej oboznámil predsedu Rady KBS o svojich zámeroch vo funkcii tejto najstaršej národnej ustanovizne. Predovšetkým chce jej vrátiť inštitucionálnu dôstojnosť, oživotvoriť jej pôvodné poslanie, rozšíriť jej členskú základňu, najmä o mladých členov, ktorým chce vytvárať priestor pre prezentáciu matičných ideí rôznymi odborno-popularizačnými aktivitami, rovnako prostredníctvom umeleckej tvorby a interpretácie. Opusy takejto tvorby by sa mali vyhodnocovať v rámci augustového týždňa Matice slovenskej. Pripomenul významné výročia, ktorým matica bude venovať svoju pozornosť v tomto i nasledujúcich rokoch. Dominantou roka 2011 bude 150. výročie Memoranda slovenského národa, ktoré si Matica slovenská pripomenie viacerými podujatiami v dňoch 3. - 5. júna tento rok.

Biskup Rábek informoval predsedu Matice slovenskej o poslaní Rady KBS pre vedu, vzdelanie a kultúru. Priblížil význam a poslanie končiaceho sa Roka kresťanskej kultúry 2010 na Slovensku. Informoval ho tiež o oceňovaní umelcov za ich prínos kresťanských hodnôt do rôznych oblastí umenia cenou blahoslaveného Fra Angelika – patróna umelcov. V rámci tejto aktivity rady sa oficiálne vyhlásia prípravy na Veľké jubileum – 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda k našim predkom, ktoré budeme sláviť v roku 2013. Jubilejné výročie spolupatrónov Európy bude tvoriť súčasť medzinárodných osláv a aktivít zaradených aj do Kalendára UNESCO 2013. Pri tomto veľkom jubileu sa stretli záujmy oboch rokovacích strán, pretože Matica slovenská vznikla na milénium príchodu byzantskej misie. Na záver rokovania pozval predseda Matice slovenskej Marián Tkáč na návštevu Mons. Františka Rábeka. **Miroslav Holečko**

Prednáška košického eparchu v Košiciach

V rámci pravidelných prednášok sa v poslednú strediu mesiaca január uskutočnila v Centre spirituality Východ Západ Michala Lacka prednáška na tému: Cirkev v súčasnosti očami biskupa. O svoj pohľad sa prišiel podeliť vladyka Milan Chatur, CSsR – košický eparcha. Vo svojej prednáške vyzdvihol rodinu ako základ budúcnosti. Vladyka povzbudil vyše 130 zúčastnených k duchovnému prežívaniu života, lebo kde mizne duchovnosť, mizne aj láska a tým sa búrajú medziľudské vzťahy. Po prednáške nasledovala plodná diskusia. **Michal Vadrna**

Narodil sa 12. 2. 1930 v Bratislave, do Spoločnosti Ježišovej vstúpil v r. 1949. Ako rehoľník sa stal obeťou „Barbarskej noci“ v apríli 1950. V r. 1954 skončil odbor matematika-fyzika na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave, istý čas vyučoval a neskôr pracoval vo výskume ako fyzik. V r. 1959 prijal tajne kňazskú vysviacku v Bratislave z rúk biskupa Jána Ch. Korca. V r. 1960 bol komunistickým režimom nespravodlivo odsúdený na 3 roky väzenia. Slávnostné rehoľné sľuby zložil v r. 1969. Ako kňaz bol činný v tajnom apoštoláte jezuitov v oblasti Bratislavy medzi vysokoškolskou mládežou a rodinami. V 90. rokoch prednášal filozofiu prírody na Teologickom inštitúte Alojziánium v Bratislave. Pastoračne pôsobil v Bratislave, v poslednom období najmä v Kostole Notre Dame. Zomrel na následky ťažkej choroby, vo veku 80 rokov. **Jozef Bartkovjak**

Zomrel kňaz Ján Kučerík

Vo veku nedožitých 65 rokov zomrel v stredu 26. januára 2011 kňaz Trnavskej arcidiecézy Ján Kučerík.

Posledná rozlúčka so zosnulým vo farnosti Považany bude v sobotu 29. januára 2011 o 10. hodine. Svätú omšu bude slúžiť pomocný biskup Trnavskej arcidiecézy Mons. Ján Orosch.

Pohrebnú svätú omšu s obradmi bude v nedeľu 30. januára 2011 o 14.00 vo farnosti Krásno nad Kysucou slúžiť trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák.

Ján Kučerík sa narodil 19. júna 1946 v Krásne nad Kysucou. Teológiu vyštudoval na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Kňazskú vysviacku prijal 22. júna 1969 v Bratislave.

Od roku 1969 pôsobil ako kaplán v Piešťanoch, od roku 1972 ako kaplán v Trnave. V roku 1975 sa stal administrátorom v Záhorskej Vsi a v roku 1981 v Skalici. Od roku 2000 pôsobil ako farár v Považanoch. **-mv-**

Zomrel P. Karol Ďurček SJ

Dňa 21. 1. 2011 v podvečerných hodinách zomrel páter Karol Ďurček, kňaz zo Spoločnosti Ježišovej. Zomrel v Senioráte Spoločnosti Ježišovej v Ivanke pri Dunaji, v kruhu rehoľných spolubratov. Bol členom rehoľnej komunity Kolégia Spoločnosti Ježišovej v Bratislave.

S pátrom Karolom Ďurčekom SJ, sa rozlúčime v stredu 26. 1. pohrebnou svätou omšou o 12.00 v Jezuitskom kostole v Bratislave. Predsedať bude bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Po svätej omši bude rakva s telesnými pozostatkami prevezená do Trnavy, kde bude uložená do rehoľného hrobu na cintoríne pri Kamennej ceste.

Vojaci v Prešove si uctili pamiatku zomrelých vojakov z AN-24

V Prešove sa 23. januára 2011 uskutočnilo spomienkové stretnutie veliteľa 2. mechanizovanej brigády OS SR s pozostalými obetí leteckého nešťastia vojenského špeciálu AN-24. Velitelia vojenských útvarov z posádok Prešov, Trebišov a Michalovce sa spolu s penzionovanými generálmi žijúcimi v Prešove a najbližšími príbuznými zomrelých vojakov zišli v konkatedrále sv. Mikuláša v Prešove, kde sa konala svätá omša za zomrelých vojakov, ktorí zahynuli pred piatimi rokmi pri maďarskej obci Hejce. Sv. omšu celebroidal dekan rímskokatolíckej Farnosti sv. Mikuláša vdp. Jozef Dronzek spolu s vojenskými kaplánmi z posádky Prešov mjr. Dr. Jozefom Michalovom a por. Mgr. Petrom Dzijakom. Homíliu s príhovorom predniesol vojenský dekan Vzdušných síl OS SR plk. ThLic. Marko Trochan, ktorý so zosnulými vojakmi prežil týždeň na vojenskej základni v Šajkovaci a ktorý ich v nešťastný januárový deň odprevádzal domov, kam žiaľ nedoleteli. Po skončení sv. omše veliteľ 2. mechanizovanej brigády plk. gšt. Karol Navrátil, spolu so svojimi kolegami, veliteľom Vrtuľníkového krídla plukovníkom gšt. Miroslavom Korbom a veliteľom Útvaru vojenskej polície podplukovníkom Ľudovítom Bálintom, privítali na Veliteľstve 2. mechanizovanej brigády vzácných hostí, 50 najbližších príbuzných zomrelých vojakov. Po skromnom občerstvení a vzájomných rozhovoroch nasledovalo odhalenie pamätnej tabule, ktorá bola inštalovaná v sieni cti a slávy Veliteľstva 2. mechanizovanej brigády. Požehnaním pamätnej tabule sa toto miesto stalo miestom piety a úcty venované všetkým príslušníkom prešovskej brigády, ktorí prišli o svoje životy počas plnenia úloh medzinárodného krízového manažmentu. **Tibor Ujlacký**

Otvorili tému Kultúrnej animácie v pastorácii mládeže

Prvú konferenciu o pastorácii mládeže v dejinách Banskobystrickej diecézy 15. januára 2011 uviedol Andrej Darmo, riaditeľ Diecézneho centra mládeže Maják. Zameraná bola na tému Kultúrnej animácie, ktorá ešte nepatrí medzi udomácnené študijné oblasti na Slovensku.

Kňazi, animátori z radov mladých ľudí a rehoľných sestier, sa stretli v konferenčnej miestnosti Diecézneho centra Jána Pavla II. v Banskej Bystrici. Študovaný teologicko antropologický systém Kultúrnej animácie predstavil v úvodnej prednáške ThLic. Andrej Darmo, nasledovne ThLic. Ondrej Chrvala. Kým prvý kňaz vedie pastoračné centrum pre mládež Banskobystrickej diecézy, druhý pôsobí v tej istej oblasti v Trnavskej arcidiecéze.

Prednášku s názvom Situácia a antropologické východiská priblížil Andrej Darmo. Okrem iného zdôraznil súčasné vplyvy na formáciu mladého človeka ako je strata jednotného systému hodnôt, konzumizmus a jeho efekt straty vlastného životného plánu.

Andrej Darmo medzi výzvami postmodernity spomenul aj negatívne účinky nových masmédií, ktoré vo virtuálnom svete vytvoria pre ľudskú osobu virtuálny životný priestor. Tak zanikajú geografické či časové veličiny reality. Definoval nové chápanie času „ako sumu zážitkov a produkt oddelených udalostí, ktoré sa odohrali v priestore“. Ako zdôraznil, chýba tu kontinuita vnímania vzťahu medzi minulosťou, prítomnosťou a budúcnosťou, životného príbehu, ktorý má svoj smer a cieľ. Virtuálna realita mení aj povedomie tela a tým mení pravidlá medziľudskej komunikácie. Od tela reálneho sa osoba odpútava a koncentruje na telo, ktoré je nahradené symbolom - ikonkou osobného profilu na internete. Vo virtuálnom svete nedochádza k skutočnej konfrontácii s druhou osobou a následne k strate identity. Dôsledkom tak môže byť oslabená schopnosť tvoriť vzťahy, násilie či zvrátenie sexualitu. Ako dôležitú vyzdvihuje aj skúsenosť konečnosti a neúplnosti. Keďže človek je jednotou duše a tela, telo je pre neho priestorom realizácie, ale aj obmedzenia a smrteľnosti. Duša zas priestorom otvorenosti - transcendentnosti a nesmrteľnosti.

Ondrej Chrvala podčiarkol cieľ Kultúrnej animácie, ktorým je schopnosť budovať spoločenstvo. V prednáške predstavil tri hlavné zložky metódy Kultúrnej animácie. Prvou je vzťah k sebe, teda objavenie a vytvorenie vlastnej identity, druhou je vzťah k blížnym ako objavenie spoločnosti, miesta solidarity. Treťou krokom metódy je objavenie transcendentna ako najvyššej nádeje, vzťah k Bohu. Druhý prednášajúci taktiež poukázal na potrebu „žiť čas svojho životného

príbehu a projektu.“ Ondrej Chrvala odporúčal animátorom pochopenie súčasného kultúrneho kontextu a zodpovednosť za budúce generácie „vnímanie seba ako syna kultúry v ktorej žijem a otca kultúry, ktorá príde po mne.“ Povzbudil ich, aby učili mladých mať svoj sen a nádej vo vlastný životný plán.

Účastníci si v závere konferencie vypočuli hymnu pripravovaných svetových dní mládeže v dňoch 16. až 21. augusta 2011 v Madride. Čas bezprostrednej prípravy na nedeľnú svätú omšu s pápežom Benediktom XVI. budú mladí pútnici z Banskobystrickej diecézy tráviť v Girone na severovýchode polostrova. Medzi oznamy pastorácie mládeže na území diecézy patrí diecézny futbalový turnaj, ktorý sa odohrá 13. marca 2011 a takzvaný Kvetný trojlístok, ktorý bude zložený z troch stretnutí v dekanátoch od prvej pôstnej nedele do Veľkej noci. Viac: www.demmajak.sk **Zuzana Juhaniaková**

Fórum života podporuje bratislavské kliniky a právo na výhradu svedomia

Fórum života víta rozhodnutie dvoch bratislavských univerzitných nemocníc nevykonávať umelé potraty na žiadosť ženy a považuje takéto rozhodnutie za ich legitímne právo. Poslaním medicíny je život zachraňovať a liečiť, nie ho ničiť. Považujeme za neprípustné, aby bolo nemocniciam odopierané právo rozhodnúť sa nevykonávať potraty a aby boli akýmkoľvek spôsobom nútené k takým zákrokom, ktoré znamenajú smrť pre ľudské bytosti.

Časť spoločnosti v súčasnosti pripúšťa umelý potrat ako posledné možné riešenie v krajnej núdzi. Avšak niektoré extrémistické skupiny chcú umelý potrat opakovane vyzdvihovať na úroveň ľudských práv, čo považujeme za zvrátené a neľudské.

Fórum života vyjadruje uznanie a podporu všetkým snahám jednotlivcov, dobrovoľníckych skupín, cirkví, mimovládnych organizácií, komerčných subjektov i vládnych inštitúcií na všetkých úrovniach, ktoré vedú k lepšej ochrane ľudského života a zvyšovaniu úcty k nemu vo všetkých štádiách. Taktiež vítame a podporujeme riešenia problému neplánovaného tehotenstva humánnym spôsobom tak, aby bola poskytnutá pomoc matke a zachovaný život dieťaťa. Fórum života vyzýva médiá, aby vo svojich príspevkoch prinášali objektívne a vyvážené príspevky.

Marcela Dobešová, predsedníčka

Marek Michalčík, výkonný riaditeľ

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk